Ulice kde bydlíš ty - Chladil, Milan

Kdykoliv jsem dřív
musel tudy jít,
údivem jsem se ptal
jak tu může někdo žít.
Spěchával jsem dál,
teď bych věčně stál
v ulici kde jak vím bydlíš ty.

Cožpak jiný kout
má tak modrý stín.
Což jinde ve městě
procestoval za jasným.
Tady každý dům,
dává takt mým snům,
teď když vím,
že tu též bydlíš ty.

Já vím,
že všude si mi blízká,
teď však mám
tě o mnoho blíž.
Když v závratí se mi stýská,
nemá lék v naději,
že se snad objevíš.

Ať s spustí déšť,
to mi nevadí.
Nemohu odtrhnout oči
od těch starých zdí.
Nemohu jít dál,
věčně bych jen stál,
v ulici kde jak vím bydlíš ty.

Když v závratí se mi stýská,
nemá lék v naději,
že se snad objevíš.
Ať s spustí déšť,
to mi nevadí.
Nemohu odtrhnout oči
od těch starých zdí.
Nemohu jít dál,
věčně bych jen stál,
v ulici kde jak vím bydlíš ty.
v ulici kde jak vím bydlíš ty.